

29.

-80

mr.sc. Tomislav Strnišćak
Gorčica 10, Šenkovec
40 000 ČAKOVEC
OIB: 26341315268

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRILJEVNA PISARNA
Primljeno iz ruke preko prihv. dne 30.7. 2021
Predato na poštu običnu, prep., dne 28.7. 2021
Pošta ČAKOVEC u 99135 9923
Broj primjeraka 3 priloga 3X5
Primio: [signature]

email: stečajniupravitelj.tstrniscak@gmail.com
mob: ++385 95 8444 643

Šenkovec, 26. srpnja 2021. godine

Dp-019/2021-TREX

Putem: Trgovački sud u Zagrebu
POSLOVNI BROJ: St-1334/18
Za: VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PODNOŠITELJ: stečajni upravitelj Tomislav Strnišćak, Gorčica 10, Šenkovec, 40 000 Čakovec, OIB: 26341315268

Predmet: Prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-2885/2021-2 od dana 08. lipnja 2021. godine

I Dana 02.07.2021. godine stečajni upravitelj nad dužnikom stečajna masa iza TERMO-REX d.o.o. primio je rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-2885/2021-5 od dana 08. lipnja 2021. godine kojim se odbija kao neosnovana žalba stečajnog upravitelja Tomislava Strnišćaka iz Čakovca i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: 29 St-1334/18 od 20. svibnja 2021. u točkama I.1 i II. alineja 1. izreke.

Očito je Visoki trgovački sud u svojoj odluci počinio pogrešku u pisanju time što je naveo u izreci rješenja „...točkama I.1 i II. alineja 1. izreke“, jer je trebao napisati „...točkama I.2 i II. alineja 2. izreke ...“ imajući u vidu da se stečajni upravitelj žalio na onaj dio rješenja s kojim nije uspio u svojem zahtjevu, a to je dio I.2. izreke prvostupanjske odluke i dio točke II. alineja 2. izreke rješenja, pa je stoga i stečajni upravitelj zatražio ispravak drugostupanjske odluke, obzirom da je isplata iznosa od 5.466,00 kuna namijenjena za razlučnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o.. Ujedno stečajni upravitelj se niti ne može žaliti na onaj dio odluke koji glasi u njegovu korist obzirom je sud samo dio sredstava, a kako je tražio stečajni upravitelj, odredio kao troškove unovčenja nekretnine te da se taj iznos uplati u korist stečajne mase, imajući u vidu da je stečajni upravitelj tražio da se cjelokupni iznos prikupljen unovčenjem imovine uplati u korist stečajne mase.

Dokaz: uvid u zahtjev za ispravak drugostupanjske odluke

II U otvorenom zakonskom roku, stečajni upravitelj podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje podnošenja revizije kojim u cijelosti pobija rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-2885/2021-2 od dana 08. lipnja 2021. godine i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-1334/18 od 20.05.2021. godine pod točkama I.2. kao i pod točkom II.

Stečajni upravitelj je ujedno i odvjetnik, te time dokazuje da ima položeni pravosudni ispit.

Dokaz: uvid u presliku odvjetničke iskaznice, po potrebi po ovome sudu uvid Imenik odvjetnika na web stranici Hrvatske odvjetničke komore

III Sukladno čl. 382. Zakona o parničnom postupku („NN“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19; dalje u tekstu: ZPP) stranke mogu podnijeti reviziju protiv presude donesene u drugom stupnju ako je Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustio podnošenje revizije, a s obzirom da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz članka 382.a ZPP-a za podnošenje revizije protiv presude donesene u drugom stupnju, bez dopuštenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, tužitelj podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije, zbog toga jer smatra da postoje pravna pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava kroz sudsku praksu, sukladno članku 385. stavku 1. ZPP-a. U konkretnom slučaju riječ je o pravnom pitanju u kojem odluka suda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske odstupa od nekih drugih odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, sve kako će biti objašnjeno u nastavku.

IV Naime, u obrazloženju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-1334/18 potvrđenog rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-2885/2021-2 od dana 08. lipnja 2021. godine odbijen je zahtjev stečajnog upravitelja za određivanjem nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 6.000,00 kuna bruto, uvećano za 7,5% doprinosa na bruto koji plaća isplatiatelj, odnosno ukupan iznos od 6.450,00 kuna, sve prema dopisu broj Dp-014/2021-TREX te je stečajnom upravitelju određena nagrada u bruto iznosu od 1.520,00 kuna bruto, pozivajući se na čl. 7. i čl. 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Stečajni upravitelj smatra da mu pripada veći iznos nagrade od 1.520,00 kuna bruto kako je određeno od strane suda iz niza razloga, kako slijedi objašnjeno u nastavku. S obzirom da je angažman stečajnog upravitelja u predmetnom postupku trajao od studenog 2018. godine, dakle više od dvije godine, stečajni upravitelj je pristupio ispitnom i izvještajnom ročištu dana 06. lipnja 2019. godine pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, pristupio je ročištu radi utvrđenja vrijednosti nekretnina dana 18.11.2019. godine pri istome sudu, pristupio je ročištu za diobu kupovnine dana 14.05.2021. godine, uredno je podnosio izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, knjigovodstvenom servisu je uredno dostavljao dokumentaciju na knjiženje i pohranu, te obavljao sve druge poslove potrebne za nesmetano vođenje stečajnog postupka, isti smatra da je nagrada u iznosu od 1.520,00 kuna suviše niska s obzirom na utrošeno vrijeme stečajnog upravitelja, njegov angažman te nastale mu materijalne troškove, a sve uzimajući u obzir da se nagrade privremenim stečajnim upraviteljima određuju u iznosu od 3.000,00 kuna do 5.000,00 kuna, a za puno manji opseg poslova i za angažman koji rijetko traje dulje od nekoliko mjeseci (i još imajući u vidu da bi za iznos od 1.520,00 kuna stečajni upravitelj morao prema stavu prvostupanjskog suda sam voditi poslove knjigovodstva za stečajnog dužnika). Slijedom navedenom, stečajni upravitelj smatra da je predložena nagrada u iznosu od 6.000,00 kuna, a na koji je iznos potrebno platiti doprinos za zdravstveno osiguranje u visini od 7,5% potpuno opravdana i razumna te da sud ne bi trebao doslovno tumačiti zakonske odredbe, već bi trebao uzimati u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, a osobito ako se uzme u obzir da je stečajni upravitelj niz puta upozoravao sud da stečajna masa nije dostatna niti za namirenje troškova stečajnog postupka zbog čega je sud sukladno čl. 239. Stečajnog zakona rješenjem trebao obustaviti i zaključiti stečajni postupak, a ne prolongirati njegovo trajanje na čak preko dvije godine zbog čega su uostalom i nastajali troškovi stečajnom upravitelju koje sada sud ne želi priznati.

Takvim doslovnim tumačenjem Uredbe bi značilo kada bi se jedina imovina stečajnog dužnika unovčila za jednu kunu, stečajni upravitelj bi imao pravo na nagradu u visini od samo 16 lipa!?

Slijedom navedenog, nameće se pitanje koje je važno za donošenje odluke u ovome postupku, ali i općenito radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava kroz sudsku praksu:

1. PITANJE :

Treba li stečajni sud odrediti nagradu stečajnom upravitelju za cjelokupni stečajni postupak veću od nagrade propisane Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima ako je određivanje takve nagrade opravdano iz okolnosti konkretnog slučaja, primjerice kada uprihodovani iznos za svu unovčenu imovinu iznosi samo 1,00 kunu ili kada se ustanovi da uopće nema imovine koja bi se mogla unovčiti ili kada bi nagrada stečajnom upravitelju izračunata na osnovu cjelokupne unovčene imovine bila manja od 3.000,00 kuna?

V Nadalje, i prvostupanjski i drugostupanjski sud su odbili zatražene troškove knjigovodstvenih usluga u iznosu od 7.400,00 kuna za razdoblje od siječnja 2019. godine do veljače 2021. godine obrazlažući da smatraju da ti troškovi nisu bili nužni jer je stečajni upravitelj kao stručna osoba koja je u okviru ispita za stečajnog upravitelja položila osnove knjigovodstva morao sam znati voditi knjigovodstvo u tako jednostavnom stečajnom postupku. Stečajni upravitelj upravlja i vodi stečajni postupak, a ne obavlja poslove računovodstva niti knjigovodstva, ne posjeduju odgovarajući programski paket za obavljanje takvih poslova, ne posjeduje potrebne certifikate za korištenje sustava ePorezna niti druge e-servise Financijske agencije, a što je neophodno potrebno za komunikaciju sa nadležnom Poreznom upravom i Financijskog agencijom, odnosno za podnošenje godišnjih financijskih izvještaja. Stečajni zakon niti jednom jedinom odredbom ne propisuje da je stečajni upravitelj dužan voditi računovodstvo za stečajnog dužnika jer vođenje knjigovodstva zahtjeva niz preduvjeta koje stručna osoba mora zadovoljiti, mora imati zaposlene djelatnike koji su sposobni obavljati navedene poslove, mora imati odgovarajuću informatičku opremu i programske pakete, a koje logikom stvari stečajni upravitelj ne posjeduje niti može pratiti stalne promjene zakonskih propisa koji se odnose na specifično područje vođenja poslovnih knjiga. Stečajni upravitelj je mogao jednostavno zanemariti dužnost vođenja poslovnih knjiga i dužnost podnošenja godišnjih financijskih izvještaja te riskirati ogromne novčane kazne koje bi mogle tereti stečajnog dužnika zbog neispunjavanja obveza iz Zakona o računovodstvu. Sukladno navedenom, stečajni upravitelj smatra da je opravdano i svrsishodno angažiranje ovlaštenog knjigovodstvenog servisa za svaki pojedini stečajni postupak te isti smatra da bi stečajni sud trebao odobriti zatražene troškove za obavljanje predmetnih usluga i u ovome stečajnom postupku.

Revizijsko pitanje koje se nameće iz navedenog je sljedeće:

2. PITANJE:

Je li stečajni upravitelj dužan sam organizirati i voditi knjigovodstvo za stečajnog dužnika ili je ovlašten angažirati knjigovodstveni servis za svaki pojedini stečajni postupak? Ako je stečajni upravitelj ovlašten angažirati knjigovodstveni servis za vođenje poslovnih knjiga i podnošenje GFI, kako se namiruju nastali troškovi knjigovodstvenih usluga u slučaju da stečajna masa nije dostatna za namirenje niti jednog dijela tih troškova, a nitko nije uplatio predujam za namirenje troškova stečajnog postupka ili je predujam manji od stvarno nastalih troškova?

VI Potom, sud je odbio i putne troškove stečajnog upravitelja u iznosu od 1.900,00 kuna s obrazloženjem da putne troškove odlaska u knjigovodstveni servis ne priznaje jer smatra da je angažiranje knjigovodstva nepotrebno u konkretnom stečajnom postupku, putne troškove odlaska na poštu jer je odlaske na poštu stečajni upravitelj dokazao preslikama računa za poštarinu kao i popisom odlazaka na poštu u Čakovec što predstavlja njegovu internu evidenciju, kao i zbog činjenice da su računi izdavani na stečajnog upravitelja, a ne stečajnog dužnika, a troškove odlaska na dva ročišta jer stečajni upravitelj nije dostavio podatak o udaljenosti niti visini cestarine. Stečajni upravitelj je vrlo detaljno prikazao sve putne troškove u tablici od rednog broja 1 do rednog broja 40 iz koje je tablice vidljivo mjesta polaska, mjesto dolaska, točan broj prevaljenih kilometara i točan obračun putnog troška za svaki putni nalog, a na temelju čega potražuje naknadu od 2,00 kune neto po prevaljenom kilometru za korištenje privatnog vozila. Svaki odlazak na poštu stečajni upravitelj je dokazao pripadajućim podneskom koji je slan u ime i za račun stečajnog dužnika zajedno sa preslikom dokaza o slanju, kako je vidljivo ako se izvrši uvid u stečajni spis. Dakle, stečajni je upravitelj nedvojbeno dokazao da je svaki od podnesaka upućen u ime stečajnog dužnika, a za svaki od tih odlazaka na poštu nastao je trošak stečajnom upravitelju u iznosu od 12 kuna s obzirom da je udaljenost Šenkovca i Čakovca 3 kilometra, što je $3 \times 2 \text{ kn/km} = 6 \text{ kn}$, a s obzirom da je stečajni upravitelj izvršio i povratak do Šenkovca iz Čakovca iznos je ukupno 12,00 kuna. Stečajni upravitelj je vlastitim novčanim sredstvima plaćao slanje predmetnih pošiljki i uzimao je račune na stečajnog upravitelja, a s obzirom da stečajni dužnik nikada nije imao nikakva novčana sredstva na računu, čak nije otvaran niti račun u banci kako ne bi nastali troškovi njegova održavanja, za koje je upitno hoće li se moći namiriti. Dakle, stečajni upravitelj je mogao zanemarivati svoje obveze utvrđene Stečajnim zakonom, primjerice nije morao prijaviti ovjereni potpis, nije morao pozvati vjerovnike na dopunu prijave tražbine i sl. jer stečajni dužnik nikad nije imao novčana sredstva iz kojih bi se platila poštarina. Također, čim je omogućena e-komunikacija stečajnih upravitelja sa stečajnim sudovima, isti je odmah počeo koristiti navedenu mogućnost, te nakon toga više nisu nastajali troškovi slanja podnesaka poštom, a namijenjeni Trgovačkom sudu u Zagrebu. Isto tako, stečajni je upravitelj dokazao da je svaki od pobrojanih naloga dostavljen računovodstvenom servisu i da se predmetni nalozi odnose na stečajnog dužnika, a da je uistinu svaki od tih naloga primljen u knjigovodstvenom servisu najbolje potvrđuje potpis i pečat tvrtke koja vodi knjigovodstvo, odnosno tvrtke SALDO NOVA j.d.o.o. Za svaki od tih odlazaka u knjigovodstveni servis nastao je trošak stečajnom upravitelju u iznosu od 12 kuna s obzirom da je udaljenost Šenkovca i Čakovca 3 kilometra, što je $3 \times 2,00 \text{ kn/km} = 6,00 \text{ kn}$, a s obzirom da je stečajni upravitelj izvršio i povratak do Šenkovca iz Čakovca iznos je ukupno 12,00 kuna. Svi nalozi izdani knjigovodstvenom servisu nalaze se u spisu te se predlaže revizijskom sudu izvršiti uvid u iste. Glede troškova odlaska na ispitno i izvještajno ročište na Trgovački sud u Zagrebu dana 06.06.2019. godine iz dostavljene tablice je jasno vidljivo da je stečajni upravitelj napravio 214 km što pomnoženo sa 2,00 kn daje iznos od 428,00 kuna, a što uvećano za trošak cestarine od 56,00 kuna daje iznos od 484,00 kune. Stečajni je upravitelj dostavio i dokaz nastale cestarine. Glede troškova odlaska na ročište radi utvrđivanja vrijednosti nekretnina stečajnog dužnika na Trgovački sud u Zagrebu dana 18.11.2019. godine iz dostavljene tablice je jasno vidljivo da je stečajni upravitelj napravio 214 km što pomnoženo sa 2kn daje iznos od 428,00 kuna, a što uvećano za trošak cestarine od 56,00 kuna daje iznos od 484,00 kune. Ujedno su u spis dostavljeni i dokazi o nastalom trošku cestarine. Potpuno je nejasno kakve bi druge i drugačije dokaze stečajni upravitelj trebao dostaviti da dokaže da je bio prisutan na predmetna dva ročišta, kad navedeno nedvojbeno proizlazi iz stečajnog spisa, odnosno sastavljenih zapisnika s ročišta. Dakle, apsolutno svaki trošak koji je nastao stečajnom upravitelju isti je dokazao te si time stvorio nove, dodatne troškove kopiranja i skeniranja, te je cijeli dan proveo kopirajući i skenirajući svaki podnesak iz registratora. Navedene odluke prvostupanjskog i drugostupanjskog suda su omalovažavajuće za svakog stečajnog upravitelja, a osobito onog

koji svoju dužnost obavlja u skladu sa pravilima struke. Ako u ovom konkretnom slučaju stečajni upravitelj nema pravo na naknadu putnih troškova otkuda bi isti trebali biti namireni? Iz nagrade koja iznosi 1.520,00 kuna? Obavljanje dužnosti stečajnog upravitelja je odgovaran posao kojeg stečajni upravitelji obavljaju s ciljem zarađivanja i osiguravanja svoje egzistencije i egzistencije svoje obitelji, a ne s ciljem da svojim novčanim sredstvima financiraju stečajne dužnike i omogućuju vođenje stečajnog postupka.

Revizijska pitanja koja se postavljaju su sljedeće:

3. PITANJE:

Ima li stečajni upravitelj pravo na naknadu troškova korištenja privatnog vozila u visini od 2,00 kn neto po prijeđenom kilometru koji su mu nastali u obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja (primjerice zbog odlaska na ročišta, na poštu, u knjigovodstveni servis) ?

4. PITANJE:

Da li je stečajni upravitelj dužan vlastitim novčanim sredstvima namirivati troškove koji nastaju stečajnom dužniku u slučaju ako stečajni dužnik nema nikakva novčana sredstva iz kojih bi se predmetna plaćanja mogla izvršiti (primjerice ako je potrebno nešto poslati putem pošte, a stečajni dužnik nema novčana sredstva, čak niti primjerice otvoren račun u banci, kako bi se trebao namiriti predmetni trošak), a sud nije odredio da se iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplati predujam niti pak je odredio da stečajni ili založni vjerovnici predujme troškove vođenja stečajnog postupka?

VII Konačno, odlukama prvostupanjskog i drugostupanjskog suda odbijeni su i troškovi zakupa poslovnog prostora i telefona stečajnog upravitelja s obrazloženjem da predmetni troškovi nisu opravdani. Konkretno, stečajni sud smatra da stečajni upravitelj nije imao nikakve dodatne troškove najma ureda jer ionako u istom uredu obavlja svoju odvjetničku djelatnost. Stečajni upravitelj je uredno dostavio sve račune Tehnološko-inovacijskog centra Međimurje d.o.o. koji se odnose na zakup poslovnog prostora te je objasnio da se stečajni dužnik tereti samo razmjerno i to uzimajući u obzir i druge aktivne stečajne postupke koje vodi stečajni upravitelj i to njih otprilike 10, dakle stečajni dužnik se mjesečno razmjerno tereti iznosom od 251,50 kuna. Ukoliko stečajni upravitelj nema pravo niti na troškove zakupa poslovnog prostora, odnosno razmjerni dio troškova ureda, postavlja se pitanje gdje bi trebao čuvati svu dokumentaciju u stečajnim postupcima koje provodi i na koju bi adresu trebao primati poštu, odnosno gdje bi isti uopće trebao obavljati djelatnost stečajnog upravitelja. Stečajni upravitelj treba negdje obavljati poslove stečajnog upravitelja, to što zakonodavac nije decidirano napisao da stečajni upravitelj mora imati ured kao što to ima javni bilježnik ili odvjetnik ili liječnik ili ovlaštenu inženjer ili geodeta ne znači da stečajni upravitelj nema pravo imati ured i troškove ureda preračunati stečajnom dužniku kada zakup ureda glasi na stečajnog upravitelja. Činjenica da je stečajni upravitelj ujedno i odvjetnik ni na koji način ne utječe na njegovo pravo da traži troškove zakupa poslovnog prostora i u ovom stečajnom postupku, već eventualno može utjecati na smanjenje traženog iznosa, ali sudu to ionako nije bilo važno jer je apriori zauzeo stav da stečajnom upravitelju ne pripada pravo čak niti na naknadu gotovinskih troškova koje je namirio iz svojih novčanih sredstava (konkretno troškova poštarine). Očigledno bi stečajni upravitelj trebao svojim novčanim sredstvima financirati troškove vođenja stečajnog postupka te na kraju čak niti nema pravo tražiti povrat navedenih sredstava. Isto se odnosi i na troškove telefona stečajnog

upravitelja, a koje je račune stečajni upravitelj uredno dostavio u spis i isto tako obrazložio zašto se stečajni dužnik mjesečno tereti iznosom od 36,00 kuna za potrebe telefona. Da ima posebnu telefonsku liniju i telefonski uređaj, to bi bilo skuplje nego navedenih 36,00 kuna mjesečno. Životno je i logično da stečajni upravitelj u stečajnom postupku obavlja niz telefonskih poziva kako sa stečajnim sudom, vjerovnicima stečajnog dužnika, zakonskim zastupnikom stečajnog dužnika, po potrebi i drugim tijelima poput primjerice Financijske agencije i slično. Nemoguće je dokazati koliki trošak telefona otpada upravo na ovog konkretnog stečajnog dužnika, zbog čega se ovaj, ali i svaki drugi stečajni dužnik tereti jednakim razmjernim djelom, točnije iznosom od 36,00 kuna. Ili možda sud smatra da bi stečajni upravitelj za svakog stečajnog dužnika trebao imati poseban telefonski uređaj i poseban telefonski broj? Navedena su stajališta potpuno iracionalna, a osobito uzimajući u obzir da je stečajni upravitelj temeljito obrazložio baš svaki trošak koji mu je nastao.

Revizijsko pitanje koje postavlja stečajni upravitelj:

5. PITANJE:

Ima li stečajni upravitelj u svakom pojedinom stečajnom postupku pravo tražiti da mu se namire razmjerni troškovi telefona i zakupa poslovnog prostora i na čiji teret, a za potrebe telefona kojim komunicira i poslovnog prostora u kojem obavlja djelatnost stečajnog upravitelja za svaki konkretni stečajni postupak?

VIII Konačno, sud smatra da na putne troškove, gotovinske izdatke, troškove telefona i ureda stečajni upravitelj nema pravo tražiti bruto iznos, odnosno tražiti uvećanje za pripadajuće poreze i doprinose. S obzirom da je riječ o primitku koji predstavlja drugi dohodak, obveznik obračunavanja i plaćanja doprinosa je isplatitelj primitka, a osnovica za obračun doprinosa je ukupni primitak. Prema članku 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja stečajnim upraviteljima, svi iznosi koji se primjenjuju po toj Uredbi su bruto iznosi, odnosno iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada. Stečajni upravitelj koji utvrđuje drugi dohodak prema isplaćenoj naknadi sukladno članku 39. stavku 3. točki 4. Zakona o porezu na dohodak, porez na dohodak utvrđuje od svakoga pojedinačnog primitka umanjenog za propisane izdatke, a izdacima koji se priznaju pri utvrđivanju drugog dohotka smatraju se uplaćeni doprinosi za obvezna osiguranja iz primitaka, prema posebnim propisima. Predujam poreza na dohodak od drugog dohotka plaća se po odbitku, po stopi od 24% bez priznavanja osobnog odbitka, a sve navedeno vidljivo je i u mišljenju Ministarstva financija, Porezne uprave, broj klase: 423-01/17-01/468, urudžbeni broj: 513-07-21-01/18-2 od dana 17.01.2018. godine koje je bilo dostavljeno kao dokaz uz žalbu. Osim toga Pravilnik o porezu na dohodak jasno i precizno normira koji su to primici na koje se ne plaća porez na dohodak i koje su to neoporezive naknade, potpore, nagrade i drugi primici koji se ne smatraju dohotkom od nesamostalnog rada. Niti putni troškovi, niti troškovi poštarine, niti troškovi zakupa poslovnog prostora niti troškovi telefona ne smatraju se neoporezivim dohotkom niti neoporezivim primicima i nagradama, zbog čega je nedvojbeno da se i na putne troškove, troškove poštarine, troškove zakupa poslovnog prostora i troškove telefona trebaju obračunati odgovarajući porezi, doprinosi, odnosno sva pripadajuća davanja.

Revizijsko pitanje koje se postavlja je sljedeće:

6. PITANJE:

Ima li stečajni upravitelj pravo na putne troškove, gotovinske izdatke, troškove telefona i ureda, a koje je osobno podmirio i koji glase na njega, zatražiti da mu se naknade u neto iznosu, odnosno tražiti kod isplate istih uvećanje za pripadajuće poreze i doprinose? Ako se trošak korištenja privatnog vozila stečajnom upravitelju priznaje 2,00 kune po prevaljenom kilometru neto, tko je dužan platiti poreze i doprinose na taj iznos, obzirom se zaposlenicima u radnom odnosu priznaje kao neoporezivi iznos 2,00 kn po prevaljenom kilometru za korištenje privatnog vozila u službene odnosno poslovne svrhe? Je li riječ o drugom dohotku i tko je obveznik obračunavanja i plaćanja doprinosa?

IX Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj je odluci poslovni broj: PŽ-888/2020-2 od dana 19. veljače 2020. godine već zauzeo stajalište da stečajnom upravitelju pripada naknada materijalnih troškova za službena putovanja, troškove poštarine, kao i materijalni troškovi koji se odnose na ured i telefon stečajnog upravitelja, a ta je odluka različita od odluke u ovome postupku. Isto tako, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj: St-4275/2016 od dana 22. veljače 2021. godine stečajnom su upravitelju priznati svi nastali mu troškovi, pa tako i troškovi telefona i ureda u iznosu od 23.107,78 kuna, putni troškovi stečajnog upravitelja s uključenim davanjima na bruto i to 22.379,95 kuna, a namireni su i troškovi dobavljača usluga u što su uključeni i troškovi knjigovodstva. I ta je odluka u koliziji s pobijanom odlukom donesenom u ovome postupku. Nadalje, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-608/2016-131 od dana 30. prosinca 2020. godine isto tako su stečajnom upravitelju odobreni putni troškovi, troškovi telefona i ureda, troškovi dobavljača usluga i troškovi materijala. Dakle, evidentno je da postoji različita praksa trgovačkih sudova kad donese odluku o nastalim materijalnim troškovima stečajnog upravitelja, a čak je i rješenjem Visokog trgovačkog suda kao žalbenog suda potvrđeno da stečajnom upravitelju pripadaju materijalni troškovi koje je dokazao obrazloženim izvješćem. Ujedno ovdje citirana odluka Visokog trgovačkog suda RH je u koliziji sa ovdje napadnutom odlukom Visokog trgovačkog suda RH jer je istom stečajnom upravitelju uskraćeno pravo na namirenje nastalih troškova ureda, telefona i putnih troškova nastalih u ovome stečajnom postupku.

Dokaz:

- rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-888/2020-2 od dana 19. veljače 2020. godine
- rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj: St-4275/2016 od dana 22. veljače 2021. godine
- rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-608/2016-131 od dana 30. prosinca 2020. godine

X Radi svega navedenog stečajni upravitelj predlaže revizijskom sudu da u cijelosti prihvati reviziju na način da ukine pobijane točke I. i II. rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu u dijelu u kojem stečajni upravitelj nije uspio sa svojim zahtjevima, poslovni broj: 29 St-1334/18 i kao i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-2885/2021-2 od dana 08. lipnja 2021. godine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Stečajni upravitelj Tomislav Strnišćak

